

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 3. Comparatione quadam Lucretiana vsus etiam Themistius
ostenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Axiomata quomodo Latinè vocanda sint.

CAPV^E II.

IN EPISTE faciunt, qui ἀξιωματα dignitates vocant, cuius prauæ consuetudinis Hermolaus Barbarus auctor fuit. neque nego ἀξιωμα interdum idem valet, quod dignitatem; sed nihil hoc ad ea, de quibus agimus, axiomata. neque minus ineptiunt, qui proloqua vocant, aut pronuntiata: in quorum tamen posterior Ciceronem se habere auctorem putant. sed falluntur. Nam Cicero hanc vocem, ita ut à Stoicis accipiebat, interpretatus est: qui axioma vocabant quamlibet enuntiationem, id est ξέφαντν. id quod Laertius docet. ac si quis eo modo ἀξιωμα accipiat, tum sane vel pronunciationem, vel, si volet, proloquium dicat. Apud Aristotelem quidem & mathematicos alia huius vocabuli vis est. qui, vt notum est, axiomata vocant communes quasdam sententias, quæ non tantum verae sunt, sed etiam veræ omnibus videntur. Verbum autem ἀξιων, sàpè apud Græcos, sine villa dignitatis aut indignitatis significatione, idem valet, quod exultinare ac sentire. Inde igitur ἀξιωματα, ὅπ πάγτες επος ἀξιων. vnde & νονιαὶ ἔργοι vocantur. Aut igitur vocem Græcam retinuerim, aut sententias potius, quam vel pronunciationem, vel proloquia, vel dignitates dixerim.

*Comparatione quadam Lucretiana vsus etiam The-
mistiū ostendit. C A P . III.*

NOTA est comparatio, qua usus est Lucretius, cùm se idem facere dixit, quod medicos: qui amatam aliquam potionem pueris dare cupientes,

— prius oras pocula circum
Contingunt dulci mellis flauoꝝ liquore.

videtur

videtur autem ea fuisse etiam apud Græcos celebris. Themistius quidem certè ea vtitur: quem verisimile est eam ex aliquo vetustiore sumpsiisse. Nam in oratione, qua Nicomedenses ad philosophiam exhortatus est: Imitandi sunt, inquit, nobis sapientiores medici: qui pharmaca ea, quæ amariaora sunt, circumlito prius melle poculo, bibenda præbent. μαντεον ήμιν τὰς συντάξεις πλαγῶν, οἱ τὰ πηρότερα τῆς φαρμακῶν, μέλιτι τὸ κύριον μεχεταῖς, πίνειν διδόσσονται.

Vt multis alias diphthongos, que nunc usurpari desierunt, ita oī pro ē, apud veteres fuisse. emendatus Plauti locus. CAPVT IIII.

MULTIUS usos diphthongis veteres, præter eas, quibus hodie utimur, constat. nam & Fourios dicebant pro Furiis, & Paitos ac Aimilios pro Pætis & Æmilis, & de Sabineis triumphasse Tarquinium, de Etruscis Ser. Tullium, in veteribus monumentis legimus. Quinetiam vt ai pro ē, sic oī pro ē interdum scribere, vt opinor, solebant. itaque apud Plautum in Menæchmis proilium, & proilio, in veteribus libris scriptum animaduerti, pro eo, quod nunc proilium, & prolio scriberemus. Versus hi sunt, quibus Erotij meretricis cum parasito Peniculo, & cum Menæchmorum fratribus altero colloquium quoddam continetur.

E.R. Anime mi Menechme salue. P.E. quid ego? E.R. extra numerum es mihi.

P.E. Istud idem alius ascriptius fieri ad legionem solet.

ME. Ego iſtic mihi hodie apparari iussi apud te proilium,

Hodie vt fieret. in eo uterque prouio potabimus.
hoc qui non intellexrant, priore loco discesserunt à
vetere

anc Muare
ria Lectiones

LIII
28